

Acte de Sobirania

EPITAFI DE L'ESTATUT

Avui, **diada del corpus de 2009**, com un sol poble i en homenatge als segadors que ens mostraren el camí, fem públic i solemne el nostre **COMPROMÍS** de lluita per la independència de la nació catalana, enterrant solemnement els cadàvers de la vella constitució espanyola i del nonat estatut de Catalunya.

Avui també enterrem i cal que ho fem ben conscients, **150 anys de catalanisme unionista** que, de forma generosa, ha cercat el progrés de tots els pobles de l'estat, esperant que la modernització i el benestar de tots facilités la creació d'un estat plurinacional, respectuós amb la nostra nació i amb la resta de nacions que, de grat o per força, ens ha tocat conviure els darrers segles.

Una cosa és ben clara, després de **tres-cents anys de submissió per la força**, s'ha fet imprescindible un **ACTE DE SOBIRANIA**

- * Un **Acte de sobirania** per avançar en el **procés de reconstrucció nacional**,
- * Per poder **construir**, amb tranquil·litat, **el projecte que escau a la nació catalana** del nostre **present** i que necessitem per afrontar amb èxit el nostre **futur**.
- * Per poder **decidir**, amb llibertat i d'acord amb els interessos del conjunt de la població, **allò que més ens convé com a poble**.
- * Per poder viure, senzillament, **com a catalans**. Els que hi nasqueren i els que han vingut a Catalunya amb ganes de compartir el **nostre projecte de societat oberta, inclusiva i moderna**.
- * Per decidir **quina representació** ha de tenir cada territori i **com s'han d'elegir** els nostres representants a les pròpies institucions de govern i en aquelles on legítimament tenim el dret de ser-hi presents.
- * Per decidir **en què s'han d'invertir els nostres impostos**, quines són les nostres prioritats socials, culturals, polítiques, educatives, financeres, empresarials i econòmiques.
- * Per decidir de quina manera i **amb qui** cal cooperar per ajudar a resoldre els problemes d'ordre mundial.
- * Per decidir, també, com exercim la nostra solidaritat i evitar d'un cop que **amb els impostos que paguem els catalans**, ells es dediquin a crear empreses que fan la competència a les nostres a l'hora de prestar serveis als territoris assistits. Mentre aquí va creixent l'atur.
- * Per evitar que **potinegin les caixes catalanes** i ens facin pagar els plats trencats de les seves aventures financeres, en comptes d'invertir els nostres estalvis a Catalunya, en els sectors estratègics per **sortir de la crisi i combatre l'atur**.

Sapigueu doncs que, **a partir d'avui**, ja no reclamarem **cap més estatut**, ni **cap més finançament espanyol**. A partir d'ara només treballarem per assolir la independència de Catalunya i tenir un estat propi com totes les nacions lliures.

I, sapigueu que, un cop fet l'ACTE DE SOBIRANIA sabrem trobar el suport internacional per al reconeixement del nou estat dintre la Unió Europea i ens posarem sota l'empara de les Nacions Unides per garantir que el procés d'autodeterminació de

Catalunya sigui just i estrictament democràtic. **Estem fermament decidits a marxar.** Ho farem amb respecte, sense violència ni rancúnia envers la resta de pobles de l'estat espanyol.

Ara és el moment d'entendre que ja no hi ha cap raó ni cap força que ens pugui obligar a ser espanyols perquè, **després** d'aquella sortida de la **dictadura feixista**, plena de renunciacions per evitar mals majors, **després del cop d'estat que va finiquitar la transició**, avortant el procés de creació d'un estat respectuós amb les realitats nacionals diverses, i **un cop ficada la bèstia a la gàbia de la Unió europea**, a un preu altíssim per als catalans, cal dir-ho, **per primera vegada** en cinc-cents anys **no hem de patir per les reaccions violentes de l'exèrcit més colpista d'Europa.**

Quan el Parlament de Catalunya va aprovar, per amplíssima majoria, el nou Estatut, que ens el mataven a cops de ribot i al capdavant s'ha mort d'inanició, sabíem que primer calia plantejar a Espanya un pacte, sense trencar el marc institucional, però que permetés avançar en l'autogovern i en les aspiracions nacionals de Catalunya. Es va fer democràticament, de forma impecable, amb un suport gairebé total del parlament català, en un moment de tranquil·litat econòmica i política per a la resta de pobles ibèrics que viuen, de grat o per força, dins del mateix estat. La resposta ha estat d'una virulència desmesurada. És evident que dins d'aquest invent anomenat Espanya només hi cap una nació i aquesta no és pas la catalana.

Així doncs, informats abastament per l'estat espanyol i tots els seus poders fàctics i mediàtics que Catalunya mai podrà ser res més que "la región nordeste de España", ara, per salvaguardar la nostra nació, només ens queda un camí practicable, la declaració unilateral de la independència des del nostre Parlament.

Aquesta és la única via per poder disposar d'un estat propi i ningú ens ho pot impedir. Per avançar en aquest camí proposem a tot el poble de Catalunya que faci seu, públicament, l'ACTE DE SOBIRANIA el proper dissabte 27 de juny a l'Arc del Triomf de Barcelona i que, com a catalans ja COMPROMESOS ens adrecem plegats al Parlament de Catalunya a demanar als nostres representants que també facin públic el seu COMPROMÍS per Catalunya.

S'ha acabat el temps de la xerrameca. Anem tots al Parlament per donar suport a aquells dels nostres electes que vulguin fer costat al poble DECIDIT I COMPROMÈS a fer efectiu l'exercici del dret d'autodeterminació, tal com el mateix Parlament ha assenyalat en diverses ocasions.

Ja és hora que sapiguem quins dels nostres representants han arribat a les mateixes conclusions que nosaltres i estan disposats a fer l'ACTE DE SOBIRANIA que demana Catalunya.

Que sàpiguen ells, també, que el poble els fa costat. Així nosaltres sabrem si podem comptar amb ells o per contra caldrà escollir-ne uns altres.

Reposi en pau. Requiescat in pace.

VISCA CATALUNYA LLIURE !